

dette er af den Beskaffenhed, at det ikke kan siges at være urimeligt.

Jeg vil af de nu fremførte Grunde, mindst af de formelle, men mest af de reelle, indtrængende henstille til den højtærede Minister og til Udvalget inden tredie Behandling at lade sig paavirke af det, jeg her har fremført, som jeg mener er fuldstændig faktisk og objektivt, til at følge Lovforslagets oprindelige Bestemmelser med Hensyn til disse 2 Mænd. Deres Lønning bør ikke alene udmaales i Forhold til det Arbejde, man forlanger af dem, men ogsaa i Forhold til det Arbejde, de kan udføre for deres Videnskab. Vi kan ikke være tjent med herhjemme at holde Folk, som er udmærkede Videnskabsmænd, i Ringagt. Den zoologiske Videnskab har for Danmarks Vedkommende store Navne at opvise, og jeg nærer den Tillid til alle Partier her paa Rigsdagen, at de, naar det bliver dem klart, hvad det her drejer sig om, vil gaa med til at bevare det ikke imponerende Antal af 3 Topstillinger indenfor denne Videnskab her i Landet, Topstillinger i den Betydning, at det er de højest lønnede, man kan naa, saa at vedkommende i sin Fritid uden at behøve at tænke paa Ekstrafortjeneste kan sidde i sit Studerekammer med sine Mikroskopier og lignende Sager omkring sig og dyrke den Videnskab, han har helliget sig til. Naar man foruden Stillingen som Professor har to saadanne Stillinger, at der ialt bliver tre Topstillinger her i Landet, er det ikke for meget. Der er da et Sted, hvorhen den Ungdom, der higer efter at hellige sig Videnskaben, kan naa, og hvor de vedkommende kan subsistere, selv om de faar andre Pligter end den at sørge for sig selv alene.

Med denne Motivering vil jeg henstille, at man atter overvejer Spørgsmaalet om disse to Mænd og foretager en Forhøjelse af deres Løn.

Emil Petersen: Jeg finder det heldigt, at det Udvalg, som har haft det foreliggende Lønningslovsforslag til Behandling, har medoptaget Lønningsbestemmelser for Statsseminariernes Lærere og for Lærerne paa Statens Forskoleseminarium i Vejle, og jeg finder, at de Lønninger, som er bragte i Forslag til de paagældende, er passende. Jeg tror, at de paagældende Lærere og Lærerinder vil være glade over, at deres Lønninger bliver forbedret, men jeg vil i denne Forbindelse gøre en Henstilling saavel til det ærede Udvalg som til den højtærede Kultusminister vedrø-

rende en Bestemmelse i § 79. Man har i denne Paragraf optaget en Bestemmelse fra Loven af 13. November 1903 om, at Lærere ved Privatseminarier, som gaar over til at blive Lærere ved Statsseminarier, kan medtage indtil 6 Aars Anciennet. Man har en tilsvarende Bestemmelse for Lærerinder, som bliver ansat ved Statens Forskoleseminarium i Vejle, idet saadanne kan medtage indtil 8 Aars Anciennet. Jeg forstaar ikke, hvorfor man det ene Sted sætter 6 Aar og det andet Sted 8 Aar, der maa ligge noget bagved, som jeg ikke har faaet fat paa. Jeg vil meget henstille, at man ophæver Bestemmelsen om de 6 Aar, saa at de, der bliver ansat som Lærere ved Statsseminarier, kan medtage hele deres Virksomhed ved Privatseminarierne, og jeg vil henstille, at man gaar et Skridt videre og vedtager en Bestemmelse i Analogi med den, man i 1908 vedtog om, at de, der ansættes som Lærere ved den offentlige Folkeskole, kan medtage i Anciennetetsberegningen al tidligere Skolevirksomhed ved en af Staten anerkendt Skole. Vilde det i det hele ikke være heldigt, om man fik en Vekselvirkning mellem de forskellige Arter af Skoler? Det er ikke nogen daarlig Forskole for en ellers duelig Seminarielærer i nogle Aar at være Lærer ved en Realskole eller maaske endnu bedre ved en Højskole, tværtimod, det er en udmærket Forberedelse for Stillingen som Lærer ved et Statsseminarium. Jeg synes derfor, at der burde gøres en Ændring i den af mig paapegede Retning, og jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister og det ærede Udvalg inden tredie Behandling at overveje dette Spørgsmaal.

Endnu ønsker jeg at gøre en Bemærkning vedrørende det, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) med saa megen Grundighed og Indsigt omtalte. Jeg skal ikke følge det ærede Medlems Tankegang eller søge at udbyde den videre, det er jeg ikke forberedt paa og maaske heller ikke i Stand til. Jeg skal blot omtale de to Benævnelser Inspektør og Inspektør. Det ærede Medlem forklarede — det vidste jeg for Resten i Forvejen —, at Inspektør nærmeste sig mere Latin, det havde sin Oprindelse fra den klassiske Tid, medens Inspektør er et lidt mere moderne Udtryk for det samme. Af §§ 5 og 6 i Lovforslaget vedrørende Universitetet og Kommunitetet ser jeg imidlertid, at man normerer en højere Løn for en Inspektør end for en Inspektør. Inspektorer ved det zoologiske Museum